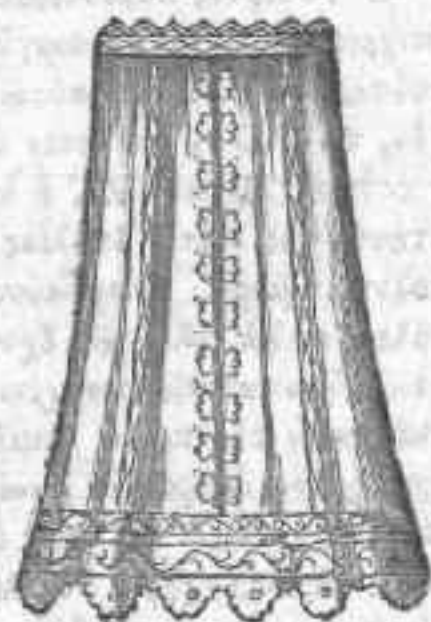
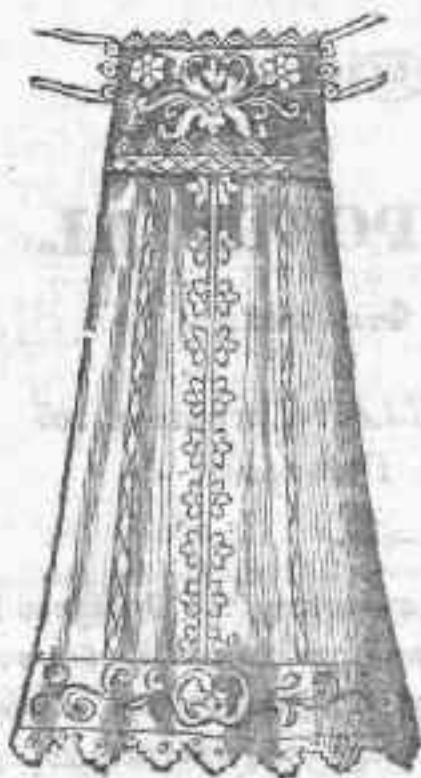

πασάν ὀθωμανικὸς στόλος, διευθυνόμενος εἰς Πάτρας καὶ τὰ Μεσσηνιακὰ φρούρια, διέβη ἐνώπιον τῆς Μυκόνου, ὅπου ἐπλευσε μετέωρος ἐπὶ τινος ἡμέρας. Ἡ Ἄνδρος, ἡ Μήλος, καὶ ἄλλαι ἰσως νῆσοι, φοβούμεναι καὶ ὄχι ἀτόπως, ἐσπευσαν νὰ προσφέρωσι πρὸς αὐτὸν δῶρα καὶ ὑποταγὴν· ἀλλ' οἱ κάτοικοι τῆς Τήνου καὶ τῆς Μυκόνου, ἀποχωρήσαντες εἰς τὰ ὄρη, ἀπεφάσισαν ν' ἀντισταθῶσιν. Ὁ Χοιρὸς παστᾶς, εἰάν ἤθελε, κατέστρεφε βεβαίως καὶ τῶν δύο νήσων τὰς πόλεις· ἀλλὰ πρὸς τοὺς προτρέποντας αὐτὸν ἀξιωματικούς νὰ πράξῃ τοῦτο, ἀπεκρίθη γενναιοφρόνως, ὡς λέγει ὁ Γόρδων, «δὲν βλέπετε ὅτι εἶναι παιδιὰ; ἀφῆντα νὰ παίξωσι» (Τόμ. Β'. σελ. 60). Ὅ,τι ὅμως ἐλησμόνησε νὰ σημειώσῃ ὁ Ἀγγλὸς ἱστοριογράφος,

ταὶ τῆς ἦσαν ἐρυθραὶ· ἄλλαι δὲ ἔφερον κολόβια παραπλήσια μὲν τῶν ἐνδυμάτων τῆς Μήλου, τῆς Ἄνδρου, τῆς Ἴου, τῆς Νάξου, καὶ τῆς Ἀμοργοῦ, τῶν ὁποίων τὰς εἰκόνας ἐδημοσιεύσαμεν τὸ παρελθὸν ἔτος, ἀλλὰ πλουσιώτερα, καὶ, εἰ δυνατόν, κομψότερα· ἢ ἐπὶ κεφαλίδος τῆς παρούσης διατριβῆς εἰκὼν παριστᾷ ὀλόκληρον τὸ ἐνδύμα, αἱ δὲ ἄλλαι τρεῖς τὰ μέρη αὐτοῦ. Τὸ ὑπὸ στοιχείον Α. ὀνομάζεται *μεσογίλερον* ἐκ διαφανοῦς καὶ χρυσοῦφάντου πολλάκις ὑφάσματος, μὲν ἔτι καλύπτει τὰ στήθη· τὸ ὑπὸ στοιχείον Γ, πεποικιλμένον ἐπίσης καὶ χρυτοῦφάντον, εἶναι τὸ *ὑποκάμισον*, καταβαῖνον μέχρι γονάτων· βάλλεται δὲ μετὰ τὸ *μεσογίλερον*· τὸ ὑπὸ στοιχείον Θ. καλεῖται *στομαγικόν*, εἶναι δὲ περίχρυσον καὶ θέτεται ἐπὶ τοῦ στήθους· διὰ

Ι

Ἐνδύματα Μυκόνια.

Ἔστις ἀναφέρει τὴν σταθερὰν τῶν νησιωτῶν τούτων ἀπόφασιν μετ' ἐγκωμίων, εἶναι τοῦτο, ὅτι τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς ἀποδημίας τοῦ στόλου ἀπεβίβασθησαν εἰς Μύκονον, μακρὰν τῆς πόλεως, περὶ τοὺς ἑκατὸν πενήκοντα Ἀραβες, καὶ ὅτι οἱ κάτοικοι, ἀντιπυροβολήσαντες αὐτούς, ἐφάνευσαν ἐξ, καὶ ἀπεδίωξαν τοὺς ἄλλους· ἐφανεύθησαν δὲ καὶ ἐπληγῶθησαν δύο Μυκόνιοι.

Εἶναι περίεργα τὰ ἐνδύματ' αὐτὰ τὰ ἑποῖα ἐφόρουσαν τὸ 1834 αἱ πρεσβύτεραι τῶν γυναικῶν τῆς Μυκόνου· καὶ ἡ μὲν γρχία, ἣτις μετ' ἐπὶ προσέφερε μετὰ τῆς περιπαθείας τὸν κάδον τῆς, ἦτο ἐνδεδυμένη ὅπως παριστάνει ἢ ἐν τῇ σελίδι 484. εἰκῶν· ἢ ὡς τὰ ἄνω ὑψηλὴ καὶ στρογγύλη κεφαλοδέσμη καθὼς καὶ αἱ κάλ-

ἄλλου ὀνομάζεται *σιθησπάνι*· τὸ ὑπὸ στοιχείον Η. ἦτοι ὁ *μπούσοτος*, εἶναι τὸ περιστήθιον, φέρον καὶ χρυσοὺν καὶ ἀργυροὺν καὶ μαργαρίτας, ἔχον μὲν χειρίδας (*μπουστομάτικα*) ἐν ὄρα χειμῶνος, ὡς φαίνεται εἰς τὸ ὑπὸ στοιχ. Δ, ἀποβάλλον δὲ αὐτοὺς ἐν ὄρα θερούς· τὸ ὑπὸ στοιχείον Ε. καλεῖται *φουστάνι*· εἶναι δὲ πολύπτυγον καὶ μὲν καλύπτει τὰ γόνατα· τὰ ὑπὸ στοιχείον Ι. ἐκ λεπτοτάτου ὑφάσματος, καὶ πεποικιλμένα διὰ κεντημάτων, καλοῦνται *ἐμπροσταποδαί*, καὶ βάλλονται ἐπὶ τοῦ φουστάνιου, διὰ δὲ τῆς πλατείας ταινίας (*μπάλιας*) ἣτις ἐξικονίζεται ὑπὸ τὸ στοιχείον Β, περιδέεται χαριέντως ἢ κεφαλῇ. Αἱ κάλται καὶ αὐτῶν εἶναι ἐρυθραὶ πολλάκις, δεδεμέναι διὰ καλτοδετῶν περίχρυσων, καὶ θυσαγῶτων ὡς τὰ ὑπὸ